
GRATYFIKACYJA (2) *sb f*

-cija (1), -tia (1).

A *pl* gratyfikacyj(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przysługa [gratificatio – zachowanie, przysługa, okazanie dobrej wolej Mącz 149b; – posługi uczynienie Calep; chęci pokazanie; dogadzanie; przysługa – gratificatio Cn] (2) : Gdy Apóstolowie s pokornemi prośbami vciekli sie do Pána swego/ áby im obiáwił kogoby mieli obrác ná mieyſce niewierniká onego. Pátrzayże iż tu nie ųáli po Sakry do Rzymá/ po prowizije do pánow/ po grátifikácije do Biųkupow *RejPos* 290v; Wiedząc od innych ze nie rad widział kiedy mu kto przy maximilianie gratifikatie iakie czynił, obaczył iako mnie, tak kozdego czoł liczyie [!] humaniſime się pokazał. *ActReg* 84.*

HG